

Nº9

Göyardin

2002

ISSN-0207-4710

"Qur'ani-Kərim" dən seçmələr

Qorxun Allahdan və itaət eləyin mənə.

Rəbbindən gələn haqdır. Buna şübhən olmasın.

Allahdan başqa tanrı yoxdur. Şübhəsiz, güclüdür, müdrigidir Allah.

Əgər üz çevirsələr, bilsinlər, pozğunçuluq edənlərin əməllərini, şübhəsiz, bilir, Allah.

Rəhmətini istədiyinə ayırib verər Allah, lütfü böyükür Al-lahın.

Allaha verdiyi və'dləri və andları dəyər-dəyməzinə satanlarin payı olmaz axırətdə. Qiyamət günü danışmaz onlarla, üzünə baxmaz onların, pisliklərdən təmizləməz onları Allah. Ağrılı bir əzab gözləyir onları.

Sevdiyiniz şeylərdən Allah yolunda sərf etməsəniz, almazsınız yaxşılığın qarşılığını.

Qulaq assan sən atalar sözünə, Həyat hər vaxt güləcəkdir üzünə.

İgid igidə xor bax-maz.

İgid basdığını kəsməz.

İgid odur, atdan dü-shə atlana,

İgid odur, hər əzaba qatlana.

İgidin başı qalda gərək.

İgidin igiddən nəyi artıqdır? - Ehtiyatı.

İgid yüz yaşar, fürsət bir düşər.

İgid gərək ölümü də igid qarşılaşın.

Rəssam MƏTANƏT

MAHNİ TÖHFƏSİ

MƏN MƏKTƏBƏ GEDİRƏM

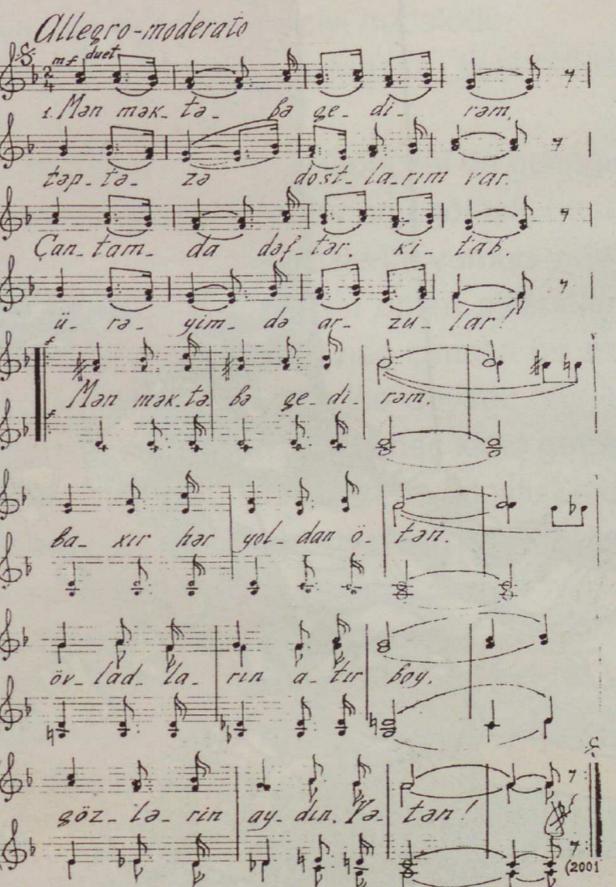
Mən məktəbə gedirəm,
Təptəzə dostlarım var.
Çantamda dəftər, kitab,
Ürəyimdə arzular.

Mən məktəbə gedirəm,
Güç gəlir qollarıma.
Mənim ilk müəllimim
Göz dikib yollarıma.

Mən məktəbə gedirəm,
Sevinir, ellər gülür.
Qanadım yoxdur uçam,
Əlimdə gullər gülür.

Mən məktəbə gedirəm,
Baxır hər yoldan ötən.
Övladların boy atır,
Gözlərin aydın, vətən!

Sözləri
Rafiq YUSİFOĞLU NUNDUR.
Musiqisi
Rəşid ŞƏFƏQİNDİR.

EVVƏL ÖYRƏN,
SONRA OYNA!

TÜRKMƏN XALQ OYUNLARI QUYRUQ TUTDU

Püşk atmaqla uşaqlardan biri qurd seçilir. Yerdə qalanlar qoyn olurlar. Bütün oyuncular mahni oxuya-oxuya özünü yuxluğa vurmuş qurdun başına fırlanırlar.

Adın çekilən zaman
Biz əsirik qorxudan.
Ay canavar, canavar,
Heç oyanma yuxudan!

XƏTT ÜSTÜNDƏN TULLANMAQ

Meydanda arası 50 sm olan iki paralel xətt çəkilir. Oyunçular iki dəstəyə ayrılır, 5 metr xətdən kənarda dayanırlar. Növbə ilə hər komandanın bir oyuncu gözünü yumub həmin xətlərin üstündən tullanır. Oyunçular oxuyurlar:

İstəyirsən
Güclü olmaq,
İstəyirsən

Sağlam olmaq,
Gözlərini
Yumub tullan,
Sən quş kimi
Havaya qalx!

Hər komanda öz yoldasını sözle istiqamətləndirə bilər. Məsələn: tullan, sağa tərəf dön və s.

Oyunun qaydası: Xətti ən az tapdayan komanda qalib hesab olunur.

Rəssam LEYLA

Rafiq YUSIFOĞLU

18 SENTYABR - MUSIQİ GÜNÜ

MUSIQİ DÜNYASINDA

Nəgmə ilə yoğrulub,
Dağım, daşım, torpağım.
Yel əsəndə oxuyur
Otum, gülüm, yarpağım.

Musiqimin mayası
Qarabağ şikəstəsi.
Qəlb oxşayı Müslümün,
Üzeyirin, Qaranın
Əvəzi varmı görən?

Səidim, Cahangirim,
Fikrətim, Arifim var.
Tofiqin nəgmələri
Dolaşır diyar-diyar

Səslənir simfoniya,
Hamı ayaq saxlayır.
Səslər, ilahi səslər
Bulaq kimi çağlayır.

O ilahi bəstələr
Unudularmı görən?
Üzeyirin, Qaranın
Əvəzi varmı görən?

Duyguya ilham verən
Nəfəsimiz var bizim
Musiqi dünyasında
Öz səsimiz var bizim.

30 SENTYABR - NEFTÇİLƏR GÜNÜ

DƏNİZ NEFTÇİLƏRİ

Çalışır ki, qərq edə
Dəniz estakadəni,
Güçü çatmir qoparsın
Tufan dəmir adanı.
Dalğaların qoynunda
Buruq qazar neftçilər.
Vaxt gələr, o buruqlar
Eontan vurər, neftçilər.

Dəniz qəhrəmanlara
Gözlərini ağardar.
İnsan bildiyin eylər,
Dalğa basın ağrıdar.
Hey çırpınar, yorular,
Qan-tərə batar dəniz.
Qəhrəman neftçilərin
Dəmir ayaqlarına
Baş qoyub yatar dəniz.

Rəssam İlgar TOFIGOĞLU

İKİ QARDAS

VYETNAM NAĞILI

Qədim zamanlarda iki qardaş yaşayırırdı. Qardaşlar vaxtından əvvəl yetim qaldılar. Büyük qardaş atasından qalan mirasın hamısını özü götürdü. Kiçik qardaşa isə balaca bir daxma verdi.

Bu daxmanın yanında Korambola adlı bir ağaç bitmişdi. Onun dadlı, şirin meyvələri olurdu. Kiçik qardaş və onun arvadı bu meyvələri dərib bazara aparır, satıb pulu ilə birtəhər dolanırlılar.

Bir il ağaç bol meyvə gətirmişdi. Elə bu vaxt hardansa nə-həng bir qarğı uçub gəldi və meyvələri dənləməyə başladı. Kiçik qardaşın arvadı nə qədər çalışdısa qarğanı qova bilmədi. Bicare qadın ağacın dibində oturub acı-acı ağladı.

- Ay Qarğı ağa, axı biz meyvəsiz necə dolanacayıq?

Elə bu vaxt qarğı dilə gəlib dedi:

- Hər meyvə üçün size bir qızıl verəcəyəm. Üç ovuc dərinliyində iki sumka tikib gətirin.

Arvad qorxdu, başa düşdü ki, bu qarğı sehrlı qarğadı. Tez ərinin yanına gedib başına gələnləri danışdı.

Onların hərəsi üç ovuc dərinliyi olan bir torba tikib ağacın yanına gəldilər. Qarğı meyvələri dənləyib qurtarandan sonra əmr etdi ki, torbaları getirsinlər. Kiçik qardaş hər iki torbanı gətirdi. Qarğı yerə qonub ona dedi ki, mənim belimə min. O, kiçik qardaşı qanadlarının üstünə alıb uçdu, uçdu və yerə qondu.

Gözünü açan kiçik qardaş gördü ki, etraf lə'l-cəvahirlətə doludur. Parıltıdan gözü qamaşan kiçik qardaşın gözü tox idı. Elə buna görə də apardığı iki torbanı qızılla doldurub yenidən qarğanın belinə mindi. Qarğı onu gətirib evlərinin yanına qoydu və uçub getdi.

Kiçik qardaş özünə ev tikdirdi, torpaq sahəsi aldı və arvadı ilə xoşbəxt yaşamağa başladı.

Bunu görən böyük qardaş kiçik qardaşa qonaq gəldi. Kiçik qardaş başına gələnlərin hamısını böyük qardaşına danışdı.

Büyük qardaş kiçik qardaşı dilə tutub öz evini, bütün varədvəlati ilə onun daxmasına dəyişdi. Meyvə yetişəndə özünə çoxlu kisələr tikdirib ağacın dibində oturdu və qarğanın yolunu gözləməyə başladı.

Yeyib doyan qarğı böyük qardaşı qanadının üstünə alıb həmin yera apardı. Acgöz böyük qardaş kisələrin hamısını doldurdu, üstəlik qoyun-qoltuğunu da qızılla doldurub, qarğanın belinə mindi.

Qarğanın yükü ağır idı. Elə buna görə də dənizin üstündən uçanda o, müvazinətini itirdi və böyük qardaş yiğdiyi qızıllarla birlikdə dəryaya düşdü.

Təsadüfi demirlər ki, torbanı doldurmamış, onu apara bilibilməyəcəyini müəyyənləşdirmək lazımdır.

DİŞİNİ AĞARTMAQ HƏLƏ GÜLMƏK DEYİL

BİRMA NAĞILI

Bir ~~dəqiq~~ meymun çayın sahilinə gəldi ki, su içsin. Timsah qəflətən suyun içindən ~~ləri~~ bir-birinə sıxlıdı və ağarmağa başladı. Bunu görən timsah özünün ~~təni~~ məsxərəyə qoyur".
maqla ~~təni~~ meymundan soruşdu:

- Ey, uzunquruq meymun, niyə gülürsən?

- Ona görə gülürəm ki, hələ ömrümde sənin kimi axmaq, fərsiz timsah görməmişəm.

- Sən nəyə görə məni ağılsız hesab edirsən?

- Ona görə ki, sən hələ indiye qədər bilmirsən ki, meymunların canı bədəndə yox, quyruqda olur. Ağlılı timsahlar meymun ovayanda həmişə quyruqdan yapışırlar. Sən isə mənim bəynumdan tutmusan, ona görə arxayınca gülürəm ki, mənə heç nə eləyə bilməyəcəksən.

Timsah hiyləgər meymunun sözlərinə

inandı. Onun boynunu buraxdı ki, quyruğundan tutsun. Fürsətdən istifadə edən meymun o dəqiqlikə tullanıb qaçı. Təhlükəsiz bir yerə çıxbıq timsahı ələ saldı:

- Ey ağılsız timsah, indi başa düşdün mən niyə gülürdüm? Əslində mən gülmürdüm, ağrıdan dişlərimi bir-birinə qıcamışdım. Meymun bunları deyib, meşəyə qaçı. Timsah isə onun arxasında baxa-baxa qaldı.

Elə o vaxtdan belə deyirlər: "Dişlərini ağartmaq hələ gülmək deyil"...

Tərcümə edəni: R. ƏLİYEV

Rəssam Vəfa İBRAHİM QIZI

Uçan balıqlar

KXMER NAĞILI

Kambocadakı körfəzlərdə uçan balıqlar yaşayır. Bəs necə olub ki, bu balıqlar uçmağı öyrəniblər. Bilmək istəyirsinizmi? Hə, onda nağıla qulaq asın.

Qədim zamanlarda körfəzin sahilində iki kasib qardaş yaşayırmış. Böyük qardaşın arvadı çox ağıllı, işgüzər, kiçik qardaşın arvadı isə küt və tənbəl imiş. Bir gün böyük qardaşın arvadı öz ərinə deyir ki, səhərdən-axşamacan işləylik, ancaq yenə də kasib yaşayırıq. Gəl körfəzdəki bütün suyu daşıyıb kənara tökək və onun dibindəki mirvarilərin sahibinə çevrilək.

Böyük qardaş fikirləşib razılaşır. Onlar sübh tezden körfəzin sahilinə gedib iki böyük çomçə ilə suyu sahilə boşaltmağa başlayırlar. Bunu görən bir balıq soruşur ki, nə üçün belə edirsiniz. Ər-arvad cavab verirlər ki, suyu qurudub, körfəzin dibindəki mirvariləri yığmaq isteyirik.

Bunu eşidən balıq dəryaya baş vurub öz şahlarına deyir ki, insanlar bizim körfəzimizi qurudub, mirvariləri yığmaq isteyirlər.

Suyun üzünə çıxan körfəz şahı ər-arvadın necə ürəklə işlədiyini görüb qorxuya düşür. O, bütün körfəz sakinlərinə - balıqlara, meduziyalara, ilbizlərə, xərcənglərə əmr edir ki, dəryanın dibindəki bütün mirvariləri çıxarıb gətirsinlər.

Bu mənimdir

TAX XALQ NAĞILI

Biri var idi, biri yox idi, güclü səsi olan balaca, pəpbalaca bir quş var idi. Onun adını "Bu mənimdir" qoymuşdular. Ona görə ki, bu balaca quşçıqaz çöllərin, tarlaların, çayların üstündən uça-uça həmişə qışqırırdı:

- Bu mənimdir, bu mənimdir.

Bir dəfə həmin quş üstü meyvə ilə dolu bir ağac tapdı. Ağacın üstündə o qədər meyvə var idi ki, quşçıqaz onu bir ilə də dənləyib qurtara bilməzdi. Ağacın etrafında bir dənə də olsun quş yox idi.

Quşçıqaz meyvənin bolluğuundan heyrətə gəldi. Gah bu, gah da o budaga qonub dadlı meyvələri dənləməyə başladı və doydu. Ancaq bu acgöz quşun gözü doymurdu ki, doymurdu. Qorxurdu ki, başqa quşlar gəlib onun var-dövlətinə şərik çıxarlar. Elə buna görə də gücü gəldikcə qışqırırdı.

- Bu mənimdir, bu mənimdir, bu mənimdir!

Quş elə həyəcanla qışqırırdı ki, onun səsi uzaqdakı quşların da qulğına çatdı. Hamısı uçub gəldi ki, gərsünlər bu balaca quşçıqaz niyə belə hay-küy salıb.

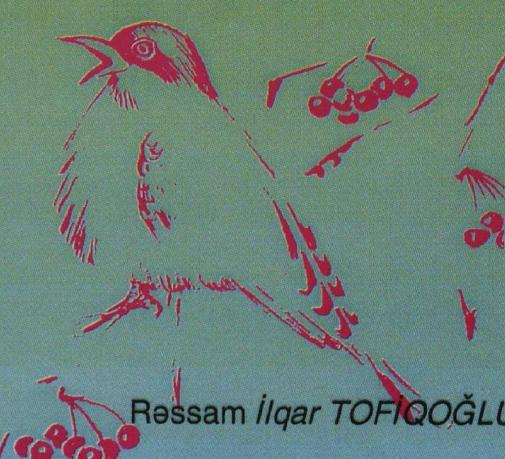
Quşlar gözlərinə inanmadılar. Ağacın üstü dadlı, şirəli meyvələrlə dolu idi. Onlar acgözlük'lə meyvələri dimdikləyib yedilər və uçub getdilər.

Yazılıq balaca quşçıqaz isə ağacın dörd tərəfində uçur həyəcanlı, narazı halda qışqırırdı:

- Bu mənimdir. Bu mənimdir!

Tərcümə edib işləyəni:

R. ƏLİYEV

Rəssam İlqar TOFIQOĞLU